

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj-54/2008/18

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a **Private Tel Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.** (Budapest) eljárás alá vont vállalkozás ellen fogyasztók döntésének tisztességtelen befolyásolása miatt indult eljárás során tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t .

A Versenytanács megállapítja, hogy a Private Tel Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. az eladáshelyi szórólapjain és az A4-es plakátjain a fogyasztók megtévesztésére alkalmas tájékoztatást adott közzé az általa forgalmazott behívókártyák használata révén igénybe vehető távbeszélő szolgáltatásért a fogyasztók által normál - nem zöld - behívószám tárcsázása esetén fizetendő díjakról.

A Versenytanács a jogsértő magatartás további folytatását a határozat kézhezvételétől számított 30 nap elteltével megtiltja.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtható vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel lehet kérni.

I n d o k o l á s

I.

A tények

- 1) A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) észlelte, hogy a Private Tel Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (a továbbiakban: Private Tel, vagy eljárás alá vont) prepaid kártyájával kapcsolatos szórólapjain az USA, illetve egyes európai országok vonatkozásában

népszerűsített kedvező percdíjak csak abban az esetben érvényesek, ha a fogyasztó a behívószám díját a fogyasztói tájékoztatásokban szereplő percdíjon felül fizeti meg a szolgáltatónak. Ennek nyomán a GVH 2008. április 14-én a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló, módosított 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 67. § (1) bekezdése, illetve 70. §-a alapján versenyfelügyeleti eljárást indított a Private Tel ellen. A vizsgálat kiterjedt az eljárás alá vont 2007. év második félévében a prepaid telefonkártyák vonatkozásában alkalmazott teljes tájékoztatási gyakorlata tekintetében (i) a hívás díjának, (ii) a percdíjak vonatkozásában alkalmazott számlázási egységeknek, illetve (iii) a mobiltelefonról történő behívás díjának feltüntetésére.

Az eljárás alá vont

- 2) A Private Tel-t 2002 augusztusában alapították, jelenleg két magánszemély tulajdonában van. Fő tevékenysége fogyasztási cikkek nagykereskedelme. Távközlési szolgáltatás nyújtására vonatkozó engedélyét 2002. december 17-én szerezte meg, 2003 óta biztosít prepaid jellegű nemzetközi hívókártya-szolgáltatást ügyfelei számára.
- 3) Az eljárás alá vont előző évre vonatkozó eredménykimutatását nem nyújtotta be a GVH-hoz (2006. évi eredménykimutatása szerint a 2006. évben értékesítés során nem ért el nettó árbevételt), további adatszolgáltatása alapján ugyanakkor megállapítható, hogy a 2007. év során értékesítésből összesen 32.665.931.- Ft árbevételre tett szert. Külön adatszolgáltatásban eljárás alá vont előadta, hogy a prepaid kártyák értékesítéséből 2007. második félévében 2.500.000.- Ft árbevételt ért el.
- 4) A Versenytanács a Vj-80/2005. számú versenyfelügyeleti eljárást lezáró határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor azt állította, hogy az általa forgalmazott hívókártyák alkalmazásával érhetőek el a legkedvezőbb árak nemzetközi hívások esetén, a szolgáltatása a legjobb minőségű, Magyarország legnagyobb hívókártya-forgalmazója, továbbá, hogy az „ingyenes behívószám” alkalmazása esetén a fogyasztót nem terheli ellenszolgáltatás. A Versenytanács a vállalkozást a jogsértő magatartás további folytatásától eltiltotta, bírságot – tekintettel arra, hogy a jogsértést nem vitató eljárás alá vont már a versenyfelügyeleti eljárás lezárultát megelőzően lépéseket tett a jogsértés megszüntetése érdekében – nem szabott ki.

A behívókártya révén megvalósított távbeszélő szolgáltatás

- 5) A behívókártyás szolgáltatás a távközlési-, ezen belül a távbeszélő szolgáltatások értékesítésének speciális formája. A behívókártya használatával a fogyasztó jellemzően a kártya megvételével előre kifizetett összeg erejéig telefonálhat – az adott kártyához kötődő lehetőségektől függően – akár bel-, akár külföldre, illetve mobil és vezetékes irányba.
- 6) A behívókártya révén igénybe vett távbeszélő szolgáltatás sajátossága, hogy a fogyasztónak nem feltétlenül kell rendelkeznie számára dedikált szolgáltatás hozzáférési ponttal, illetve készüléssel. A fogyasztó által használt szolgáltatási végpont elvileg lehet valamely vezetékes szolgáltatás hozzáférési pont, mobil telefon, nyilvános telefon, illetve adott technikai lehetőségek mellett közvetlenül az internetről is elindítható lehet a hívás. A fogyasztó valamely távközlési végpontról felhívja a hívókártyát kibocsátó szolgáltató központját azon a behívószámon, amelyet a szolgáltató megad a kártyán. Ez utóbbi művelet jelenti a tulajdonképpeni „behívást”.
- 7) A hívás kapcsolóközpont általi fogadását követően a gépi operátor elkéri a kártya PIN-kódját, majd ellenőrzi, hogy a PIN-kódhoz tartozó kártya nincs-e bármi okból korlátozva. Ha a kártyán szereplő egyenleg alkalmassá teszi azt a használatra, a fogyasztó beütheti a hívni kívánt telefonszámot. Ezután a rendszer elkezd felépíteni a kapcsolatot a két végpont között.
- 8) A behívókártyás szolgáltatás nyújtásához kötődő költségek feloszthatóak – többek között – a következők szerint: a behívókártyás szolgáltató kapcsolóközpontjának elérését fedező, a kapcsolóközponton túl a hívás megvalósításával járó, továbbá a szolgáltatás nyújtásával járó állandó költségek. A szolgáltatás megvalósulásának költségeinek megtérülése érdekében a behívókártyás szolgáltatás nyújtó szolgáltatók többféle árazási modell közül választva döntenek. A piaci szereplők adott esetben elkülönítik a behívás díját a hívás továbbításának díjától (sőt egyes esetekben még külön adminisztrációs jellegű díjakat is felszámítanak).
- 9) A behívás költségét – és ezen keresztül jellemzően a fogyasztó által a behívásért fizetendő díjat is – befolyásolja továbbá a behívás technikai megvalósulása. Meghatározó tényező egyrészt a hívás indítására használt hálózat, hiszen más díjszabás érvényesül a mobil, vezetékes, illetve nyilvános készülékről indított hívások esetében.
- 10) A behívás díját – azaz a szolgáltató kapcsolóközpontjának eléréseért fizetendő díjat – jellemzően a fogyasztó közvetlenül fizeti meg, ám adott esetben ezt a költséget átvállalhatja a behívókártyás szolgáltató. Ezt jellemzően úgy lehet megoldani, hogy behívószámként egy 06/80 előtét formátumú, ún. zöld számot ad meg a fogyasztóknak. A zöld szám formátumú

behívószám megadásával a fogyasztónak közvetlenül nem kell fizetnie a behívásért, ám több esetben a piaci szereplők a kártyán kifizetett összeg terhére külön percdíjat számolnak fel érte. (A zöld szám esetében ugyanis a behívás díját a behívást megvalósító hálózatot üzemeltető szolgáltatónak – külön megállapodás alapján – a hívott, zöld számmal rendelkező fél fedezi. A behívókártyás szolgáltatók a zöld számon történő behívás díjának áthárítása esetén technikailag átvállalják a behívás díjának rendezését, ám annak költségét továbbterhelik fogyasztóikra.)

- 11) A behívókártyát kibocsátó szolgáltatók között az eljárás alá vont mellett jelen van a piacon a Magyar Telekom, az Invitel, a Telefound, a Global Reach, a CallGate, a Quality Tel, a GTS Datanet, a Digital Talk, a Netring és a SZAT NET is. Az eljárás alá vont által előadottak szerint piaci részesedése 10 % alatt van.

A vizsgált kártyák és az azokkal kapcsolatos tájékoztatások

- 12) A vizsgálat során beszerzett adatok szerint a vizsgált időszakban, 2007. év második felében az eljárás alá vont háromféle behívókártyát forgalmazott: „Telecard”, „tik tak talk”, illetve „No Limits” márkanéven.
- 13) A vizsgálat során beszerezett adatok szerint az eljárás alá vont 2007. év második félévében az általa forgalmazott behívókártyákkal kapcsolatos tájékoztatási tevékenysége során A4-es reklámplakátokat, vásárláshelyi szóróanyagokat alkalmazott, továbbá hirdette a termékeit a www.tiktaktalk.hu, www.telecard.hu, www.nolimits.hu és a www.hivokartya.hu internetes oldalain is.
- 14) A plakátok szöveges és képi kialakítása mindhárom kártyatípus esetében hasonló: a márkanév szerepel kiemelt nagy betűkkel a lap tetején, majd egyes országok irányában alkalmazott percdíjak és az országok neve nagy betűkkel szerepelnek. A vizsgálat során nem merült fel adat arra nézve, hogy a plakátok pontosan milyen számban és hol kerültek kihelyezésre.
- 15) A „No Limits” kártya esetében „USA UK 6 Ft”, „Kanada 5,5 Ft”, „Németország, Olaszország 6,5Ft” különösen nagybetűkkel szereplő szöveg szerepel egymás alatt, míg a számokat követően elhelyezve szerepel a „Bruttó árak!” felirat. Az előző sorok alatt egy sorban, képileg négy elkülönült négyzetbe elhelyezve a Portugália 7 Ft, Románia 19 Ft, India 35 Ft és a Kína 4,5 Ft szöveg szerepel. Mindezek alatt kisebb betűvel tünteti fel a

behívószámokat, továbbá, hogy a zöld behívószám tárcsázásakor vezetékes telefonról történő hívás esetén +10 Ft/perc, míg mobilról történő behívás esetén csúcsidőben 60 Ft/perc, csúcsidőn kívül 40 Ft/perc összeget számol fel az eljárás alá vont. Az apróbetűes szövegben általános tájékoztatás szerepel a kártya használatával kapcsolatban, többek között a PIN kód használatáról.

- 16) A „Telecard” márkájú kártyát reklámozó plakáton a márkanév alatt a „Bruttó árak”, az „Alacsony percdíjak” kiemelt üzenetek szerepelnek, majd a kártyák grafikai megjelenítése alatt a „Zöld behívószám”-ra, illetve a „Másodperc alapú számlázás”-ra hívja fel a figyelmet az eljárás alá vont. A plakát alsó részén négyzetekben kiemelve szerepel több ország felé irányuló díj: USA/Kanada 7 Ft/perc, UK 9,9 Ft/perc, Németország 7 Ft/perc, Franciaország 9,5 Ft/perc, Románia 29 Ft/perc, Ausztrália 12 Ft/perc, Oroszország 17 Ft/perc, Kína 7,9 Ft/perc. A plakát alján apróbetűvel szerepel a felhívás abban a tekintetben, hogy a zöld behívószám tárcsázásakor vezetékes telefonról történő hívás esetén +10 Ft/perc, míg mobilról történő behívás esetén csúcsidőben 60 Ft/perc, csúcsidőn kívül 40 Ft/perc összeget számol fel az eljárás alá vont.
- 17) A tik tak talk márkanévű kártyát reklámozó plakáton a márkanév alatt a „még alacsonyabb percdíjak” felhívás alatt apróbb betűkkel, ám kiemelt helyen szerepel a 3 perces egységekre való felhívás. Ez alatt szerepelnek a kiemelt hívásirányok, különlegesen nagy betűvel az USA UK, Kanada 5 Ft/perc, majd alatta a Németország, Olaszország 6 Ft/perc felirat. Ezen sorok mellett szerepel kiemelten a „Bruttó árak!” felhívás, majd egy sorban négyzetekben kiemelve további négy hívásirány: Oroszország 14 Ft/perc, Svájc 8 Ft/perc, Japán 8,5 Ft/perc, Kína 4 Ft/perc. Mindezek alatt kisebb betűvel helyezte el felhívását a szolgáltató arról, hogy a zöld behívószám tárcsázásakor vezetékes telefonról történő hívás esetén +15 Ft/perc, míg mobilról történő behívás esetén csúcsidőben 60 Ft/perc, csúcsidőn kívül 40 Ft/perc összeget számol fel az eljárás alá vont.
- 18) Az eladáshelyi szórólapok első oldalának kialakítása minden márka tekintetében a plakáthoz hasonló. Különbség a kiemelt hívásirányok elhelyezésében és mennyiségükben fedezhető fel (eggyel kevesebb irány van feltüntetve kiemelten a szórólapokon), továbbá a „Telecard” és a „tik tak talk” esetében a szórólapok első oldalán az apróbetűs felhívás kiegészül a kártya használatával kapcsolatos tájékoztatással. A szórólapok hátoldalán táblázat található további hívásirányok megjelölésével.
- 19) Az eljárás alá vont internetes honlapjain az egyes márkájú kártyák előnyös tulajdonságai megjelenítését követően táblázatba szerkesztve felsorolja az egyes országok irányába indított

hívásokért általa felszámított díjakat, majd felhívja a figyelmet arra, hogy a díjak változtatásának jogát fenntartja, illetve feltünteti, hogy milyen díjat számol fel a zöld szám hívása esetén. Külön kiemeli, hogy zöld behívószám tárcsázásakor mobiltelefonról indított hívás esetén milyen behívási díjat kell fizetni. Ezt követően további technikai tájékoztatást biztosít fogyasztóinak a „Gyakran ismételt kérdések”-re adott válaszok körében.

- 20) A plakátokon, illetve a szórólapokon található felhívások teljes szövegét a Vj-54/2008/12. számon iktatott vizsgálati jelentés 3. melléklete tartalmazza. Az internetes honlapok nyomtatott változatát a Vj-54/2008/10. számú irat tartalmazza.
- 21) A különböző márkanéven forgalmazott behívókártyák – a vizsgálat során beszerzett vásárláshelyi szóróanyagokon elhelyezett tájékoztatások szerint – alapvetően az egyes célországokba megállapított hívásdíjak, az alkalmazott számlázási egységek, illetve a zöld szám hívása esetén felszámított díjazás körében különböztethetők meg. A „tik tak talk” márkanévű kártya esetében a számlázási egység 3 perc, a „No Limits” esetében 1 perc, míg a „Telecard” esetében 1 másodperc.
- 22) Eljárás alá vont a behívás díját zöld szám hívása esetén beépíti a kártyán előre kifizetett összeget terhelő díjba – vezetékes telefonról történő behívás esetén a „No Limits” és a „Telecard” használatakor 10 Ft/perc, a „tik tak talk” használatakor 15 Ft/perc értékben, mobiltelefonról történő behívás esetében egységesen mindhárom kártya tekintetében csúcsidőben 60 Ft/perc, csúcsidőn kívül 40 Ft/perc – a „normál” telefonszámként megadott behívószám hívása esetén a behívás díját a fogyasztónak közvetlenül a hálózati hozzáférést biztosító szolgáltató felé kell megfizetnie. Ennek díja függ attól, hogy milyen hálózatról, illetve milyen készülékről – vezetékes, mobil, vagy nyilvános készülék – hívja fel a behívószámot a fogyasztó.

II.

Az eljárás alá vont álláspontja

- 23) Az eljárás alá vont kifejtette, hogy a zöld számról történő behívás díja kifejezetten szerepel a felhívásaiban, mind vezetékes, mind mobil irányból történő tárcsázás esetén. Ehhez kapcsolódóan előadta, hogy a reklámanyagaiban apróbetűvel szereplő felhívás álláspontja szerint az üzenet részét képezte, mivel a reklámhordozó jellegzetessége folytán azokat a fogyasztók képesek áttanulmányozni.

- 24) Előadta továbbá eljárás alá vont, hogy fogyasztói panaszok nem érkeztek a tájékoztatásukkal kapcsolatban, a versenyfelügyeleti eljárás sem ehhez kapcsolódóan indult. Hivatkozott továbbá arra, hogy a piacon hasonló tájékoztatási gyakorlatot folytatnak versenytársai is, így jóhiszeműen járt el, hiszen abban bízott, hogy ez jogszerű magatartás. Előadta tovább, hogy piaci gyakorlatból fakadóan ráadásul versenyhátrány is érné eljárás alá vontat, hiszen ha csak ő változtat tájékoztatásán ezzel saját szolgáltatását kevésbé előnyös feltételekkel tudná reklámozni.
- 25) Előadta továbbá eljárás alá vont, hogy a vizsgálat megindítását követően kérte a vizsgálot jelölje meg, hogy milyen formában tudja fogyasztói tájékoztatását a GVH elvárásainak megfelelően átalakítani. Álláspontja szerint ez egyértelműen mutatja az eljárást segítő együttműködő magatartását.
- 26) Kifejtette továbbá, hogy álláspontja szerint a reklámanyagain szereplő „bruttó árak” felhívás nem tartalmazhat megtévesztő üzenetet, hiszen az egyértelműen a feltüntetett díj ÁFA-val terhelt tartalmára utal. Ehhez kapcsolódóan előadta, hogy – amennyiben a Versenytanács szükségesnek tartja – a Tpv. 75. §-a (1) alapján kötelezettséget vállal arra, hogy a jövőben a nettó árak és a „+ÁFA” kitétel külön feltüntetésével hirdeti díjait.
- 27) Eljárás alá vont mindezek alapján elsődlegesen kérte az eljárás megszüntetését, másodlagosan a kötelezettségvállalás mellett az eljárás megszüntetését. Harmadlagosan – jogsértés megállapítása esetén – a bírság összegének kiszabása során kérte figyelembe venni, hogy jóhiszeműen járt el, az eljárást segítő együttműködő magatartást folytatott, továbbá hivatkozott piaci helyzetére is.

III.

Jogi értékelés

A jogi háttér

- 28) A Tpv. 8. § (1) bekezdésének első mondata szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. A 8. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül különösen, ha valamely vállalkozás az áru ára, lényeges tulajdonsága – így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja – tekintetében valótlan tény vagy valós tény megtévesztésre alkalmas

módon állít, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látja el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást ad.

- 29) A Tpv. 9. §-a szerint a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e.
- 30) A Tpv. 75. § (1) bekezdése alapján, ha a hivatalból indult versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált magatartás tekintetében az ügyfél kötelezettséget vállal arra, hogy magatartását meghatározott módon összhangba hozza a törvény rendelkezéseivel, és a közérdek hatékony védelme e módon biztosítható, az eljáró versenytanács végzéssel – az eljárás egyidejű megszüntetésével – kötelezővé teheti a vállalat teljesítését, anélkül, hogy a végzésben a törvénytörés megvalósulását, vagy annak hiányát megállapítaná.
- 31) A Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) és f) pontja értelmében az eljáró versenytanács határozatában megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, illetve megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.

A Versenytanács döntése

- 32) A Versenytanács elsősorban a vizsgált tájékoztatásokban megjelenített áru, a behívókártya révén biztosított távbeszélő szolgáltatás sajátosságát tartotta szükségesnek értékelni. A behívókártya révén nyújtott távközlési szolgáltatás ugyan sajátos jellemzőkkel bír – a szolgáltatás behívás és továbbítási része technikailag elkülönül –, ám a Versenytanács értékelése szerint mindezzel együtt a távbeszélő szolgáltatás egyik fajtájának minősül. A szolgáltatás keresleti oldali jellemzője, hogy a fogyasztók a hívott féllel való kommunikációs igényük kielégítése érdekében veszik igénybe a szolgáltatást és a piaci szereplők közötti összehasonlítást befolyásoló – azaz a fogyasztói döntést motiváló – tényezők között az elsődleges, sőt sokszor kizárólagos szempont a hívott fél eléréséért fizetendő díj összege.
- 33) Az előzőekből következik, hogy a szolgáltatás piacán zajló versenyben a szereplők termékeiket elsődlegesen a szolgáltatás árának feltüntetésével képesek pozicionálni. A fogyasztói keresletet mozgató ár a hívott fél eléréséért kifizetendő teljes, vagyis bruttó díjat – beleértve a behívás és a szolgáltató központjától továbbított hívás díját – foglalja magában.
- 34) A Tpv. III. fejezetének célja a fogyasztók döntési szabadságának mint védett jogi tárgynak a vállalkozások és az áruk (szolgáltatások) közötti választással összefüggésben történő

védelmezése, tilalmazva, hogy fogyasztói döntési folyamat tisztességtelen befolyásolása révén a gazdasági verseny sérelmet szenvedjen. A tisztességtelen befolyásolás kihat vagy kihathat a fogyasztók versenytársak, illetve az azonos vagy egymást ésszerűen helyettesítő termékek közötti választásnak a folyamatára, s ezáltal a verseny alakulására. A versenyjogi relevancia megállapításához ugyanakkor nem kell a kedvezőtlen piaci hatásnak ténylegesen bekövetkeznie, elegendő, hogy a magatartás alkalmas ilyen hatás kiváltására.

- 35) A Versenytanács – bíróság által is megerősített – gyakorlata szerint a megtévesztésre alkalmasság megítélésénél figyelemmel kell lenni az adott tájékoztatás (reklám) szövegbeli és képi megjelenítésére – adott esetben, az abban foglalt szövegek, egyes képek kiemelésére, azok elhelyezésére, az alkalmazott betűnagyságra, vagyis az információk összhatására. A fogyasztót ért összbemérés az esetben is jogsértő lehet, ha az abban írt, vagy más módon megjelenített egy-egy közlés önmagában nem valótlan, illetve egy-egy, önmagában megtévesztésre alkalmas részinformáció is ellensúlyozható a reklám összképe, összhatása folytán, ha az áru lényeges tulajdonságai megismerhetők.
- 36) A Legfelsőbb Bíróság szerint a fogyasztók megtévesztése nemcsak aktív tényállítással, hanem a termék egyes tulajdonságainak elhallgatásával is megvalósulhat [Kf.II. 39.908/2001/5. számú ítélet, (Vj-168/1998.)], azaz a jogsértés azzal is elkövethető, ha az árut forgalomba hozó vállalkozás az áru lényeges tulajdonságát elhallgatja, s ezáltal hiányos tájékoztatást ad [Kfv.X. 39.924/2002/8. (Vj-137/1998.)].
- 37) Nem várja el ugyanakkor a versenyjog a vállalkozástól, hogy a reklámjaiban teljes körű termékleírást adjon a fogyasztók számára. A reklámozó szabadon dönt, hogy a termék milyen tulajdonságát jeleníti meg a reklámokban. Abban az esetben viszont, ha egy tájékoztatás már megjelenít, kiemel valamely lényeges körülményt, akkor azzal szemben követelmény, hogy az legyen valós és pontos, s ne legyen alkalmas a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására.
- 38) Az eljárás alá vont eladáshelyi szórólapjain és plakátjain kiemelt helyen tüntette fel a szolgáltatásnak a szolgáltató kapcsolóközpontja és a hívott fél közötti hívástovábbításért felszámított díjat, továbbá a „bruttó díjak” szöveget.
- 39) A Versenytanács az egyes tájékoztatások versenyjognak való megfelelése értékelésekor figyelembe vette, hogy az eljárás alá vont a zöld behívószám tárcsázása kapcsán utalt arra, hogy a behívásért a fogyasztó a kiemelten feltüntetett díjon felül további összeget is ki kell fizetnie a fogyasztónak percenként. A Versenytanács osztotta az eljárás alá vont álláspontját

abban a tekintetben, hogy a zöld behívószám tárcsázása esetén fizetendő többletdíjra vonatkozó felhívás teljes értékű tájékoztatásnak minősül, mert a megjelenített tájékoztatásokat a fogyasztónak módja van teljes egészében áttanulmányozni.

- 40) Nem tartalmaztak azonban a tájékoztatások külön figyelemfelhívást az olyan többletköltségre vonatkozóan, amely akkor merül fel, ha a „normál” behívószám tárcsázásával kezdeményezik a hívást. A fogyasztó ugyanis – bármely technikai megoldást és behívószámot veszi is igénybe – semmiképpen sem képes olyan olcsón felhívni a hívott felet, mint amilyen összeget a kiemelt tájékoztatás tartalmaz.
- 41) A Versenytanács értékelése szerint az eljárás alá vont tájékoztatásai ezen esetkör tekintetében az áru – azaz a hívó és hívott fél közötti távközlési úton megvalósuló kapcsolatfelvétel – ára tekintetében megtévesztő tájékoztatást adott az eljárás alá vont, hiszen a teljes ár egyik elemének feltüntetése mellett elmulasztotta felhívni a fogyasztók figyelmét arra, hogy az áru igénybevétele érdekében további tétel, a behívás díja is terheli őket.
- 42) Megjegyzi a Versenytanács, hogy a határozatában a tájékoztatásokat abban az összefüggésben minősítette jogsértőnek, hogy eljárás alá vont a díj másik elemét – a továbbítás díját – úgy tüntette fel, hogy a hozzá szorosan kapcsolódó másik díjtétel létrehozásához elmulasztotta felhívni a fogyasztók figyelmét. A Versenytanács tisztában van ugyanakkor azzal, hogy a behívás díjának mértéke eltérő lehet attól függően, hogy a fogyasztó mely távközlési cég szolgáltatását veszi igénybe a behívás megvalósításához.
- 43) A tájékoztatás megtévesztő jellegét a Versenytanács álláspontja szerint tovább erősíti, hogy az eljárás alá vont minden esetben közvetlenül a kiemelt díjak mellett tüntette fel a „bruttó díjak” üzenetet. A bruttó díjak – a Tpv. 9. §-ra is figyelemmel – a Versenytanács megítélése szerint a fogyasztókban azt a képzetet erősíthették, hogy a fogyasztók a hívás teljes – azaz a behívás és az eljárás alá vont központjától továbbított rész – díjáról kaptak tájékoztatást a kiemelt üzenetben.
- 44) Nem osztotta a Versenytanács az eljárás alá vont álláspontját abban a tekintetben, hogy a bruttó díjak kitétel a fogyasztók körében nyilvánvalóan azt a képzetet kelthették, hogy azok az ÁFA-t tartalmazzák. A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény rendelkezései szerint ugyanis a fogyasztói forgalomban fizetendő árat kell feltüntetni a szolgáltatás áráként. A bruttó árak az ÁFA kapcsán tehát felesleges többlettartalommal bírnak, hisz általános jellegzetesség, hogy az ÁFA-t tartalmazó díjakat tüntetnek fel a vállalkozások. Ezen többlettartalom a jelen esetben a hívás teljes díjára utalhat. (Megjegyzi a Versenytanács,

hogy amennyiben valamely vállalkozás mégis szükségesnek tartja erre felhívnia behívókártyát igénybe vevő fogyasztói figyelmét, szerencsésebb az „árak az ÁFA-t tartalmazzák” kitételt alkalmazni.)

- 45) A Versenytanács az eljárás alá vont által előterjesztett kötelezettségvállalást több okból nem vette figyelembe. Nem volt a kötelezettségvállalás elfogadható egyrészt annak következtében, hogy az ÁFA-t nem tartalmazó díj feltüntetése ellentétes lenne a fogyasztóvédelmi törvény rendelkezéseivel. Nem teljesítette továbbá eljárás alá vont vállalása a Tpv. 75. § (1) bekezdésében szereplő azon kritériumot, hogy annak révén magatartását összhangba hozza a törvény rendelkezéseivel, hiszen a behívás díjára vonatkozó figyelemfelhívás továbbra sem képezte volna az üzenet részét.
- 46) Mindezekre tekintettel a Versenytanács megállapította, hogy az eljárás alá vont az eladáshelyi szórólapjain és az A4-es plakátjain a fogyasztók megtévesztésére alkalmas tájékoztatást adott közzé az általa forgalmazott behívókártyák használata révén igénybe vehető távbeszélő szolgáltatásért a fogyasztók által normál – nem zöld – behívószám tárcsázása esetén fizetendő díjakról, megsértve ezzel a Tpv. 8. § (2) bekezdésének a) pontját.
- 47) Tekintettel arra, hogy a jogsértő magatartás nem egy elszigetelt kampány része volt, sokkal inkább eljárás alá vont folyamatos gyakorlata, így a Versenytanács szükségesnek tartotta eltiltani eljárás vontat a jogsértő magatartás további tanúsításától.
- 48) A Versenytanács mindezen túl nem tartotta szükségesnek, hogy bírságot is kiszabjon, tekintettel az eljárás alá vontnak a jogsértő magatartással érintett előző évi nettó árbevételére, illetve alacsony piaci részesedésére.
- 49) A Versenytanács álláspontja szerint ugyanakkor a számlázási egységek meghatározása, továbbá a mobiltelefon behívószám díjának feltüntetése tekintetében nem követett el jogsértést az eljárás alá vont. A Versenytanács megítélése szerint ezen tárgykörben a tájékoztatás nem tartalmazott valótlan állítást a fő üzenetben –valójában nem is tartalmazott semmilyen utalást erre vonatkozóan a kiemelt üzenet.

IV.

Egyéb kérdések

- 50) A Gazdasági Versenyhivatal hatásköre a Tpv. 45. §-n, illetékessége a Tpv. 46.§-n alapul. E rendelkezések értelmében a Gazdasági Versenyhivatal kizárólagos hatáskörrel rendelkezik minden olyan versenyfelügyeleti ügyben, amely nem tartozik a bíróság (Tpv. 86. §) hatáskörébe, illetékessége pedig az ország egész területére kiterjed.
- 51) A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. § biztosítja.

Budapest, 2008. szeptember 15.